

STUDENTEN WEEKBLAD

13e Jaargang.

No. 17.

HOOFDREDACTEUR: J. E. A. DE VOGEL.

REDACTEUREN: C. TELLÉGEN, NOTODININGRAT, A. DE JONGH,
W. F. A. ROËLL, E. HIJMANS.

VAST MEDEWERKER IN ZAKE STUDIEBELANGEN: J. C. M. WIJSMAN.

Donderdag

2 Febr. '11.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f3,50, bij vooruitbetaling f3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September. De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. WALTMAN JR.
UITGEVER + DELFT

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdagmiddag 4 uur aan het Redactie-adres: Vlamingstraat 34; daarna en slechts dan, wanneer toch opname in het eerstvolgend nummer gewenscht is, aan dat van den hoofdredacteur: v. Leeuwenhoeksingel 17.

Inhoud.

Wetenschap en wijsheid.

Cursus Dr. Cramer, over Jezus Christus en het Sociale vraagstuk. Geloof en Ongeloof, door H. J. Prins. Over Dubbelsterren.

Ingezonden.

Vriendjeskwesities en hare gevolgen, door E. W. Lutter, met naschrift.

Feuilleton.

De korte maar boeiende levenshistorie van wijlen „Everaard Eozenstengel”.

Technische Hoogeschool.

Ingekomen boeken.

Adresveranderingen.

Berichten en mededeelingen.

Correspondentie.

Agenda.

Wetenschap en Wijsheid.

Cursus Dr. Cramer, over Jezus Christus en het Sociale Vraagstuk.

Nogmaals wil ik allen die zich eenigszins voor bovenstaande kwestie interesseeren aansporen den cursus van Dr. Cramer te bezoeken.

Het is in steeds wisselende schoonheid dat ons telkenmale het evangelie tegemoet treedt, zelfs bij de bespreking van onze meest alledaagsche levensomstandigheden.

Wij zien daar de dingen in het licht van Jezus, d.w.z. in het licht der liefde waardoor wij zien het blijde schoon van de allerkleinste dingen.

Het was niemand minder dan Napoleon, die van het evangelie zeide, op St. Helena:

„Das Evangelium hat eine geheime Kraft, eine unaussprechbare Wirkung, eine Wärme, die sich auch der Vernunft mitteilt und das Herz bezaubert. Denkt man über den Gehalt der Evangelien nach, so hat man die Empfindung, die man bei der Betrachtung des Himmels erfährt. Das Evangelium ist nicht ein Buch, sondern ein lebendes Wesen mit einer Aktionsfähigkeit und einer Macht, die alles Mitreiszt, was sich seiner Ausbreitung entgegen stellt. Hier liegt das Buch „par excellence” auf meinem Tisch, und ich werde nicht müde, es immer wieder zu lesen. Jeden Tag lese ich es mit der selben Lust.

„Christus spricht, und nun gehören ihm die Generationen durch engere, innigere Bande als die des Bluts.

„Er zündet die flamme der Liebe an, wodurch die Selbstliebe, die ja über alles mächtig ist, zerstört wird. Wie soll man aus diesem Wunderwerk seines Willens nicht das schöpferische Wort der Welt erkennen? Das grösste Wunder Christi is unwidersprechlich dieses Reich der Caritas. Ihm allein ist es gelungen, das menschliche Herz ins Unsichtbare hinauf unter Vernichtung aller Zeitlichen Begrenzung zu erheben und damit ein unzerreisbares Band zwischen Himmel und Erde zu schaffen. Denn alle, die an Christus aufrichtig glauben, fühlen diese wunderbare, über die natur hinausreichende, höhere Liebe, die ein unerklärbares, dem bloßen menschlichen Verstandes

„unzugängliches Phänomen ist, ein heiliges Feuer, von diesem neuen Prometheus auf die Erde gebracht, das selbst die Zeit, diese grosse Zerstörerin, nicht auszulöschen vermag”.

Vervolgens vergelijkt hij Jezus leven met dat van zichzelf en sluit met de woorden: „Welche Kluft zwischen meinem tiefen Elend und dem ewig lebendigen Reiche Christi, der geliebt, angebetet, gepredigt wird in der ganzen Welt!” (Hilty, „Kranke Seelen” citaat uit de gesprekken van Napoleon met Bertrand op St. Helena).

Dat velen zullen komen.

Alle ingeschrevenen der T. H. hebben vrije toegang; met toestemming van het bestuur der N. C. S. V. mogen ook niet ingeschrevenen der T. H. worden geïntroduceerd.

Geloof en Ongeloof.

Slechts enkele woorden over het stukje van den heer J. S. Langemeijer.

De heer L. wil geen „licht” hierin werpen, maar merkt op, dat er geen verschil is, eigenlijk, tusschen weten en geloof, hetgeen de heer L. geïllustreerd heeft aan het feit, dat hij „geloofde”, dat ik tot de „sterken” behoor, maar in zijn artikel „weet” hij het. Ikzelf heb dit echter niet in mijn artikel kunnen vinden.

Dat de heer L. „verhouding” een „raar” woord vind voor twee „zaken”, die absoluut tegenover elkaar staan kan ik me begrijpen, ik kan volstaan met voor de „verhouding van tegenover elkaar gestelde begrippen” te verwijzen naar de werken van Prof. Bolland.

De heer L. zal het overigens met me eens zijn, dat er tusschen „licht” en „donker” een betrekking van tegenover elkaar gesteld zijn is, en een betrekking is altijd uit te drukken in een verhouding. Verder de vraag aan den heer L. of de lichtschaaduw (als licht valt evenwijdig aan een vlak, veroorzaakt het op dat vlak de zoogenaamde lichtschaaduw) „licht” of „donker” is. Alweer een argument voor de „verhouding” van „geloof” en „ongeloof”.

Wanneer men het ontstaan der godsdiensten in hun chronologisch verband nagaat dan blijkt wel degelijk, dat „angst voor het onbekende” en „steun zoekend, door verveering van dat onbekende” de eerste kiemen zijn van een godsdienst.

Dat is echter niet „hautain” gezegd en niet „minachtend” bedoeld.

De heer L. haalt ter nadere verklaring o.m. Augustinus en Leo XIII aan, die toch „ook” geloovig waren en toch verre van „zwak”.

Het spijt me, op het oogenblik niet de juiste namen te kunnen opzoeken, maar er zijn massa's Pausen geweest, die „geloovig” waren en zeer bedenkelijk, menscheijk, zwak.

Bovendien is dit dan juist, wat ik betoogd heb n.l. dat die groote mannen steun hebben gevonden in hunne godsdienst en door dien steun sterk waren; zooals den heer L. zeker bedoelde.

Wat de verantwoordelijkheid betreft, die heeft de „sterke” (niet de ongeloovige zonder meer) in veel grooter mate tegenover zichzelf en de menscheid, dan de geloovige tegenover God, waar deze laatste erkent, dat hij zoo zondig is, dat alleen de „Genade” van God hem kan redden; de verantwoordelijkheid van degene die van genade afhangt, kan mij niet bijster groot toelijken.

Dat de heer L. ongeloofigen indentificeert met deterministen is zeker wel een „slip of the pen”.

Dat die „trotsche sterkte” zeldzaam is geef ik onmiddellijk toe, ook dat, waar de geloovige steun en troost zoekt bij een door hemzelf verpersoonlijkte hoogere macht, hij geen steun meer noodig heeft van de „sterke”; dat is alles zoo duidelijk als het maar kan en bewijst de „steun”, die ik heb trachten te betoogen des te beter.

Ten slotte rest mij nog den heer L. mijn bijzondere erkentelijkheid te betuigen voor de versterkingen die hij in mijn blijkbaar „zwak betoog” heeft aangebracht en de voorbeelden en argumenten die hij in zijn critiek heeft gekozen konden niet beter zijn.

Ik hoop, dat alle lezers van het S. W. voor de argumenten van den heer L. „gevoelig” zijn, dan is de indruk juist, zooals ik mij dat maar wenschen kon.

Minder gesticht ben ik over de onjuistheden „hautain” en „minachting” maar alleen de waarheid werkt irriterend en tevens stichtend.

H. J. PRINS.

Hiermee sluit de redactie verdere discussie over dit onderwerp.

Over Dubbelsterren.

VERSLAG van de Lezing, gehouden door Prof. Dr. W. DE SITTER, voor de D. S. Astronomische Vereeniging, op Woensdag 25 Januari 1911.

Van af het tijdstip van de eerste ontdekking van een dubbelster is 't probleem der dubbelsterren belangrijk geweest. W. Herschel verkeerde in de meening dat de beide componenten van een dubbelster in werkelijkheid ver achter elkaar staan (optische dubbelsterren) en wilde ze daarom benutten voor de parallaxenbepaling der sterren. Uit zijn onderzoekingen bleek echter spoedig dat hij in de meeste gevallen te doen had met twee werkelijk bij elkaar behorende lichamen (physische dubbelsterren). Blijkbaar moeten beide sterren in dat geval banen beschrijven om haar gemeenschappelijk zwaartepunt; of, als de eene component in rust gedacht wordt, zal de andere een baan om haar heen beschrijven. In zeer vele gevallen heeft men die baan kunnen bepalen en vond dan steeds een ellips; echter staat de hoofdster niet in diens brandpunt; dit is een gevolg van het verkort zien van de werkelijke ellips.

Feuilleton.

De korte maar boeiende levenshistorie van wijlen „Everaard Rozenstengel”.

't Was nog in de vroege zomermorgen, toen Everaard Rozenstengel opgenept en gladgestreken de kapperswinkel „Au mille parfums” op de Vinkenbrug te R ging verlaten. Na een korte groet, beantwoord door een „dåg meneer”, „dag menèer” van kapper en knecht, sloot hij de glazen deur van de kapsalon achter zich dicht. Hij moest eerst de smalle gang door, dan door de winkel, waar sterkriekende parfums en ander toiletgerij nevens elkander op de toonbank en in de glazenkasten tegen de muur waren uitgesteld, om met koopmansbeleid door Klaartje de kappersdochter aan de in- en uitgaande klanten te worden verkocht.

't Was hem altijd een aangenaam ogenblik in de winkel, waar hem van achter de toonbank 't frisse gezicht van 't lieve kind vriendelijk groetend tegenblikte. Meestal maakte hij met haar een praatje en kocht 't een of ander flakonnetje met geurend vocht om er „z'n kuifje” mee te bestrijken, zoals hij zei; maar Klaartje wist, en daar was ze kappersdochter voor, dat 't kuifje van meneer Rozenstengel al lang niet meer op de rechte plaats was en vervangen door een roodblonden pruik, die hem wonderwel deed lijken op een lelke zonnebloem. Want dun was z'n lichaam en groot z'n hoofd, terwijl z'n armen als slappe blaren hem langs 't lichaam hingen. Alle Rozenstengels waren zo geweest; dunne magere mensen met grote koppen;

Soms echter is de omlooperperiode zoo groot, dat nog slechts bij zeer groote benadering de baan is aan te geven.

Tot de meest bekende dubbelsterren behooren α Centauri, de ster die in zijn afmetingen en spectrum zeer veel op onze zon gelijkt, en Sirius, waarvan Bessel in 1844 uit schommelingen opmaakte dat er een begeleider moest zijn, welke ook werkelijk eenige jaren later gezien werd.

Opvallend is het verschijnsel, dat de meeste sterren massa's hebben van de orde van onze zon. In vergelijking met het planetenstelsel zijn de excentriciteiten der banen groot; de omloopstijden loopen zeer uiteen.

Een tweede groep vormen de Spectroscopische dubbelsterren; sterrenparen, die door spectroscopische streepverschuiving zich als zoodanig doen kennen (door het breeder worden of verdubbelen van strepen). Uit den aard der zaak hebben deze sterren korte omloopstijden (weken, uren, of nog korter, slechts enkelen met jaren); de excentriciteit der baan is klein.

De streepverschuiving wordt verklaard met het principe van Doppler, en met behulp daarvan worden de snelheden uitgedrukt in golflengten, dus in K. M., terwijl men bij physische dubbelsterren door directe meting deze vindt uitgedrukt in booglengten. In verband met de afstand tot de zon is daaruit de snelheid in K. M. te berekenen. Een physische dubbelster is natuurlijk ook spectroscopisch te onderzoeken en waar 't mogelijk was, beide methoden van snelheidsbepaling toe te passen, gaven deze steeds overeenstemmende uitkomsten. Tot nu toe is echter de begeleider van een spectroscopisch ontdekte dubbelster nog nooit in een kijker kunnen waargenomen worden.

Weet men van een spectroscopische dubbelster de afstand tot de zon en de omloopstijd van de begeleider, dan kan men daaruit, doordat de helling der baan ten opzichte van de gezichtslijn onbekend is, de afmetingen en massa's niet juist bepalen; wel kan men daarvoor minimum waarden aangeven.

Veranderlijke sterren van het Algol-type. Deze sterren vertoonen periodieke schommelingen in de lichtsterkte, welke men verklaart door verduisteringen van de hoofdster door de donkere of lichtgevende begeleidster en omgekeerd.

Is de ster tevens spectroscopische dubbelster, dan zijn uit de lichtkromme en de spectroscopische streepverschuiving de verschillende afstanden en grootten der componenten te bepalen. Dit onderzoek geeft soms eigenaardige resultaten: twee enorme lichamen, op zeer geringe afstand van elkaar. Gevolg: de sterren zijn langgerekte ellipsoïden, die om elkaar draaien, alsof ze één lichaam vormen (vloedgolf).

zweepende stengels, die alleen niet in overeenstemming met hun naam de rode rozenbloed op hun wangen misten. Zo ook Everaard. Hij had een lang scherp bleek gezicht, grote ogen, puntige kin en neus, en een keurig onderhouden snorretje dat lijk met één penseelstreek op z'n bovenlip bij de neusvleugels omkrullend was getekend. Z'n wenkbrauwen als 2 borstelige puntjes boven z'n blauwe ogen gaven iets eigenaardigs aan z'n lange trekken. 't Was er niet mee in overeenstemming en toch . . . 't gaf iets origineels. Hij had als ieder rechtschapen mens mooi gefatsoeneerde oren; vooral de lelletjes waren buitengewoon goed gevormd en hingen als sierlike sappig-bolle belletjes langs z'n magere wangen te klungelen. Z'n kleding was korrek. Z'n lust voor moie kleuren maakte hem tot een vrolijke verschijning, direkt te herkennen aan de lichte schoenen, 't groene jagershoedje en de zwaargerule jas, die hem als een nauw recht gewaad om de strakke leden sloot, verbergend de kleine welving ter hoogte van z'n maag.

„Bier”, zo sprak hij dikwels, „is een goede drank; 't wekt op, verfrist de mens en is onschuldig voor een man op gerijpte leeftijd als ik”. Niettegenstaande deze ontboezemingen kon 't buikje hem soms geweldig hinderen. Men kon zo goed zien, dat het iets overbodig was. Maar als redelijk man schikte hij zich in 't onvermijdelijke en wist er niet aan te denken, wanneer hij als vrijgezel zich in de R'se wereld deed gelden. Dan voelde hij zich een man, een gent'leman op en top, die in de kracht zijns levens vol bewondering en aanbidding wordt nagestaard als een benijdenswaardig personage; want benijdenswaardig was hij zeker, hij die een klein maar voldoende fortuin en een aantal kostelijke eigenschappen bezat. Bijvoorbeeld z'n nog onverlepte levenslust, die zich openbaarde in alle krin-

Resumeerende komen wij tot de volgende, vrij algemeene, regel:

periode:	afstand:	excentriciteit:	leeftijd:
lang	groot	groot	oud
kort	klein	klein	jong.

De leeftijd wordt bepaald naar de kleur. Merkwaardig is dat onder de physische dubbelsterren met onbekende (m. a. w. zeer lange) periode, geen één jonge is, en onder die met bekende periode geen één oude.

Men heeft opgemerkt dat bij de oude sterren die met de kleinste massa de minste lichtkracht heeft; bij jonge sterren is meestal het omgekeerde het geval. Hieruit heeft men de gevolgtrekking gemaakt, dat oorspronkelijk de sterren bolvormige gaslichamen zijn. Een gasvormig lichaam koelt door warmteuitstraling af; door inkrimping stijgt echter de temperatuur weer. Zoolang 't lichaam gasvormig is, zullen uitstraling en inkrimping te samen genomen toch nog een temperatuurstijging geven. Is het lichaam zoover ingekrompen, dat het niet meer gasvormig is, dan houdt deze stijging op, en 't licht wordt zwakker. Bij kleine sterren is dit proces spoediger verlopen dan bij de groote.

Door inkrimping wordt de rotatie sterker, en door het tegenwerken der vloedgolf wordt de afstand vergroot, hierdoor is het verband tusschen afstand en leeftijd aangegeven. Door berekeningen, gebazeerd op deze theorie, heeft men uitkomsten gekregen, die zeer wel met de verschijnselen bij physische dubbelsterren overeen kwamen.

Ingezonden.

Vriendjeskwesties en hare gevolgen.

Een kwaad, dat mij in de studentenwereld al meer opgevallen is en dat ook in de groote Maatschappij bestaat is 't helpen van vriendjes om in een bestuur te komen en dan de gevolgen, die daaruit kunnen voortvloeien.

Eerst wil ik echter trachten te definieeren, welke groote plicht op de schouders van ieder bestuur rust. Deze is te trachten de vereeniging tot zoo groot mogelijken bloei te brengen met de hulpmiddelen die haar ten dienste staan.

Hoe kan zij zooveel mogelijk aan deze verplichting voldoen?

Deze is mijns inziens, dat zij ook zorgen moet, dat bij aanvullingen of voorstellen tot een nieuw bestuur, menschen er in komen, die voor hun taak geschikt zullen zijn, de vereeniging van a tot z kennen en er hart voor hebben.

gen waar men hem zag. 't Maakte hem tot een man die met bewonderenswaardige gemakkelikheden de dingen om zich heen scheen te nemen zooals dat hem beliefde, zonder de minste zweem naar onverschilligheid voor eens anders leed. Daarbij uiterst korrek van lichaam en geest, voor menig moeder van R'se schonen een welbeminde gast.

Freule van Rinkel-Dinkel b.v., de vrouw van de kantonrechter, sprak dikwels tot haar man over „die charmante mijnheer Rozenstengel, die een juweel van een echtgenoot zou zijn voor haar Emilie”.

Maar Emilie was allesbehalve mooi en om haar zeurig-kieskouwerige aard voor Eefje allerminst de vrouw, die hij zich droomde in z'n heerlike uren van stil gemijmer, wanneer hij thuis, op z'n divan, ver van de dingen weg, z'n gedachten de vrije loop liet.

Hij had 't vaak gemerkt, die intrigante toon waarop de freule tot hem sprak over haar dochter, maar tegenover haar bleef hij korrek en belangstellend. Bij zich zelf dacht hij dan aan Klaartje, die nu voor hem staat, lachende als altijd, met ogen als pareltjes, popelend van levensvreugde; en dat haar, dat er zo golvend 't blanke voorhoofdje omlijst, en die witte tandjes, zeker getrouw met vaders medikamenten behandeld, en dat ranke lijfje

„Klaartje”, zo spreekt hij tans, „ik wil een geurig stukske zeep van je kopen om wanneer ik straks zal gaan baden me daarmee te verfrissen, opdat er van lijf en leden een aroma opgeurt, dat mij doet denken aan jou lief kind”.

Klare krijgt een blosje op de wangen, maar zoekt tevens met bedeesde ogen naar een aangebroken doosje Violet de Parme, waaruit ze een stuk haalt en 't hem uit haar mollige handjes overhandigt.

„Dank je kind, maar kijk nu vrolijk als de vogelen, die

Dan zullen zij reeds een groot deel van hun plicht volbracht hebben; dit zal iedereen wel met mij eens zijn.

En wat is nu 't geval bij de verschillende Corpsvereeningen? Dat er telkens vriendjes in besturen gekozen worden, die eigenlijk niet voor hun taak berekend zijn. Telkens was ik er getuige van. Hebben die vriendjes echter hart voor hun vereeniging dan is 't nog zoo erg niet. Gesteund door 't oude afgetreden bestuur kunnen ze dan veel doen, in ieder geval 't raderwerk van de vereeniging gaande houden.

Heel anders wordt dit echter, wanneer die vriendjes heelemaal niets voor hun taak voelen. Dan wordt de vereeniging er de dupe van. Later zal ik er nog een voorbeeld van aanhalen, doch eerst nog over iets anders.

Het is gewoonte dat 't Bestuur ieder jaar in October aftreedt en een nieuw voorhangt. Nu komt 't voor, dat leden uit 't oude bestuur tot December aanblijven en dan aftreden. Dit zou nu nog te verdedigen zijn door te zeggen, dat deze 't nieuwe bestuur wat voort zullen helpen. Bij mij kan dit er echter niet in, want als zij van te voren al 't plan hadden om over een maand of twee te bedanken, dan zullen zij in die twee maanden alles toch maar blauw laten. Het schijnt mij toe dat zij als oud-bestuurslid beter dienst hadden kunnen doen dan als gewoon bestuurslid. Vooral de volgende tweespraak, die ik 't geluk had in October op te vangen, bevestigt mij hierin.

A. „Kerel zit je nog altijd in 't . . . Bestuur”.

B., op minachtende toon: „Ja, maar ik ga er ook met December uit.”

Is zoo iemand nu nog van veel nut geweest in dat bestuur? Ik kan 't niet gelooven. Voor de samenwerking is 't mijns inziens beter dat 't geheele bestuur een jaar aanblijft dan dat zij zich tusschentijds nog eens verandert. Is dit door toevallige redenen 't geval, dan kan 't niet anders, dan moet 't.

Al dit bovenstaande heb ik echter geschreven om ten slotte de aandacht te vestigen op een bepaalde vereeniging, nl. Odin. Hier had eind October een bestuurscandidaatstelling plaats, waarbij er één was, die nog nooit van te voren in de Odinsaal geweest was (misschien alleen met de groenenfeesten). Toen ik één van de bestuursleden er over aansprak, was hij van meening, dat de candidaat daarom toch wel iets voor de vereeniging voelen kon, wat ik in 't geheel niet met hem eens kon zijn. Tenslotte verwees hij mij naar den president, die er dien avond niet kwam. Na een ziekte hoorde ik ook, dat hij tot bestuurslid gekozen was. Eén dezer dagen op de Odinsaal komende was ik getuige van

(Zie verder Tweede Blad).

daar buiten in 't wijde veld kwinkeleren, en de mensen, die gaan langs de straten en pleinen in drukke bedrijvigheid, en de zonne, die met haar warme stralen 't alles . . . maar wacht even kind, je broche is los”, en voor zij 't kan verhinderen voelt ze een zachte kitteling onder haar kin, waarna meneer Rozenstengel door de deur verdwijnt om z'n voorgenomen bezigheden voort te zetten.

Niemand dan hijzelf wist waar hij tans heen toog. 't Was in de zomer een spaarzaam genot voor hem om daar ginds een half uur buiten de stad aan de oever van de rivier, verscholen achter 't dichte hout van 't mèrelbosje zich te ontdoen van alle overbodige kleding, en er dan in 't water te gaan om er zich door 't frisse nat te laten verkoelen en met kalme slagen de oever langs te zwemmen tot hij moe van beweging op de rug verder dreef in wezenloze sturing naar de blauwe oneindigheid, weg van alle prozaïese menselijkheid!

Zo nu en dan diep groetend voor bekenden, die hij op z'n weg tegenkwam, liep hij gestadig door met dit vaste doel voor ogen.

Buiten de stad voelde hij de kalmte van de natuur over zich komen en temperde z'n snelle gang. 't Was toch zo goddelijk hier buiten. De bomen in fris getooi; de lucht één helle zomerklarheid en zuiver de atmosfeer. Een heerlike morgen, vrolijk om de gulden zonne die er in zwelende kracht 't teér getwijg, rode daakjes en rokende schoorsteentjes met een zachte streling koesterde. Een witblauw vlak daarboven; geen vlekje te bespeuren dan, mocht 't zijn een jonge larik die met uitjubelend getjilp z'n volle zomerzang optuiste zonder een zweem van ongepast jolijld in de frisse harmonie van d'alom stille natuur.

 ADVERTENTIEN.

STATIONSKOFFIEHUIS.

LOKALEN

voor clubs en vereenigingen tot het houden van
Lezingen, Repetitiën, Feestelijke Bijeenkomsten, enz.
CONDITIËN ZEER BILLIJK.

PLATINA.

INKOOP van OUD PLATINA,
tegen de koers van den dag,
met directe afrekening. - - -

Adres L. SIMONS, Westeinde 301A, precies over
de Warmoezierstraat, DEN HAAG.

Ontbiedt

S. LOGCHER,

: CHOORSTRAAT 46, :
die betaalt den HOOGSTEN PRIJS voor
net gedragen Heerenkleeding.

Voor het

**Omlijsten van
Corpsdiploma's**

met rood linnen rand,

beveelt zich aan de

Technische Boekhandel en Drukkerij

J. WALTMAN Jr.,

Binnenwatersloot 33-35, Delft.

Liefhebber van BILJARTSPEL.

De beste spelers zijn het hier over
eens, dat de BESTE BILJARTS te Delft

in het Stationskoffiehuis staan.

E. DE GROOT,
hoek VOLDERSGRACHT 33,
geeft de HOOGSTE prijzen voor ge-
dragen kleederen. Sedert 1870 bekend
onder den naam van VOGELEI.

C. MENSERT Pzn.

Gasfitter en Loodgieter.

OUDE DELFT 146.

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

 Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**
D. C. M. JANSEN,

Oude Langendijk 9.

TRIPLE SEC COINTREAU. ELIXER DE SPA.
LIQUEUR BÉNÉDICTINE. ELIXER DE FRANCE.
CHARTREUSE. MARASQUIN.
ELIXER D'ANVERS. APRICOT BRANDY.

— JAVA CRÈME. —

LIKEUREN van WIJNAND FOCKINK en LUCAS BOLS.
HALF OM HALF. CHERRY BRANDY.
:: CURAÇAO SEC. Enz. Enz. Enz. ::

Amstel

BOCKBIER
PILSENER
MUNCHENER
LAGER

Op fust met
bijlevering van
kraan of pomp.

op heele en halve flesschen.

A. H. F. POST, de Geer 50,

TELEPHOON No. 70.

Techn. Boekhandel en Drukkerij
J. WALTMAN Jr.

Afdeeling DRUKKERIJ, Vlamingstraat 34,
Telefoonnummer 286,

— beveelt zich beleefd aan voor de levering van: —
Boek- en Steendrukwerk, Autografiën enz.
Visitekaartjes, Brievenhoofden, Kwitantien, Convocatie-
biljetten en -kaarten, Contributiëkaarten, Diploma's,
Wetten en Reglementen, Dissertatiën en Stellingen,
Programma's, Invitatiëkaarten, Menu's, Balboekjes.
Voor Drukwerk van Vereenigingen zijn tal van vignetten
beschikbaar.

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 2 FEBRUARI 1911. No. 17.

den treurigen toestand, waarin 't materieel verkeerde (alle sabels op één na niet te gebruiken). Bij wien ligt nu de schuld. Ik geloof bij 't geheele bestuur, dat daar zelf heel weinig werkt. En de werklustigen, die er op zoo'n avond komen (veel zijn 't er toch al niet) zijn dan genoodzaakt teleurgesteld huiswaarts te keeren. En dit dient om den bloei van Odin te bevorderen?

Dit alles heb ik eens in 't S. W. geschreven, opdat op dezen toestand in meer wijdere kring de aandacht zal vallen. De corpsverenigingen zijn corpsbelangen en daarom is 't wel eens noodig, dat verkeerde toestanden daar, in 't algemeen besproken worden.

F. W. LUTTER.

Naschrift van de Redactie.

Wij hebben gemeend deze uiting van ontevredenheid niet te moeten onderdrukken, spreken evenwel de hoop uit dat het S. W. niet de plaats zal worden om allerlei kleine en nietige ruzie's en ontevredenheidjes uit onze verenigingen te bespreken. De hiërarchische weg (Algemeene vergaderingen, bespreking met bestuursleden) is en blijft steeds de beste.

Technische Hoogeschool.

Examens gehouden na de Kerstvacantie 1910.

Ingenieurs Examens.

Geslaagd voor:

Civiel-Ingenieur.

F. H. Bakker.	W. J. Modderman.
J. L. Boreel.	J. Moll.
G. F. van Dissel.	J. Redeker.
C. H. Eijkman.	J. J. Schaly.
C. C. J. van Haaren.	N. van Spanje.
E. R. Haigton.	E. A. J. M. van der Velden.
C. T. C. Heyning.	A. Visser.
A. C. Kolff.	N. Wertenbroek.

En zo in doezele zoete stemming bereikte hij de landweg naar 't mèrelbos voor hij er aan dacht.

Hij stond even stil, keek of mensen hem zagen, want voor niets ter wereld zou hij z'n bedrijf in de vrije open natuur bekendheid willen geven in 't stadje R. waar ieder hem kende als de op en top korrekte gentleman naar lichaam en geest, die al 't buitensporige uitmiddelpuntige in 's mensen doening verfoeide.

Hij wachtte dus tot alles veilig bleek en ging dan met voorzichtige tred de omgang van 't hek op de landweg over.

't Mèrelbos lag nu voor hem op kleine distantie. Nog waande hij zich niet veilig voor de onkiese nieuwsgierigheid van z'n medemensen, dan toen hij 't bosje intrad, waar hij zich zachtkens aan begon te ontdoen van z'n geruite jas, 't lichte zomervest met de perlemoere knopen en 't hoge kraakwitte boord met de zijde brede das. — Een verruimd gevoel van ongedwongen eenzijn met zichzelf en de natuur maakte zich van hem meester. Hij volgde vlugs het schaars-belopen pad door 't dichte boschage, waar slechts een enkele vogel met vlug gewip een uitweg zocht om, bang voor die vreemde mens, in 't wijde lucht-ruim de plek te ontvliden, waar hij zich zoëven vergaste aan de talloze mugjes en vliegjes die er in dwarrelende talrikheid de opene plekken vulden.

Aan de oever van de rivier gekomen wierp meneer Rozenstengel z'n tot nu toe op de arm gedragen kledingstukken op 't warme gras en begon zich daar schielik te ontdoen van z'n verder goed, dat allengskens aangroeide tot een weelderig hoopje van kleurig en fijn-witte stof. 't Overhemd licht gestreept en keurig gestreken, de satijne

Mijn ingenieur.

J. B. van der Drift.

Candidaats Examens.

Geslaagd voor:

Civiel-Ingenieur.

J. H. Blok.	R. Loman.
J. de Booy.	E. G. B. Louzada.
P. J. F. van Buuren.	W. B. Meyboom.
A. M. Harthoorn.	S. van Ravesteyn.
H. van Heijst.	J. A. Royer.
E. R. J. W. Hondelink.	J. G. van der Stoop.
W. J. Immink.	M. P. W. van der Veen.
L. V. Joekes.	G. L. W. van der Vliet.
J. C. Kolling.	J. G. Wiebenga.
K. J. L. Kuiler.	

Mijn ingenieur.

J. Bakker (met lof).	L. L. J. van Lijnden.
A. Hofman.	A. van den Honert.
J. E. Deelken.	J. B. Ch. van der Drift.

Werktuigkundig-Ingenieur.

H. F. G. J. Grevers.	T. S. G. J. M. van Schaik.
E. Hepner.	D. B. Streefkerk.
W. H. van Leeuwen.	

Scheepsbouwkundig-Ingenieur.

G. S. Bakker.	L. F. G. Bosschart.
J. Blokland Visser.	J. G. Vierhout.

Electrotechnisch-Ingenieur.

E. Heijbroek.	W. J. Unger.
C. Hillen.	J. F. Weinberg.
C. J. Neizen.	J. Winkel.
M. J. Römer.	

sokjes met hunne vele tere kleurlijntjes, en zo meer. Dan ging hij een wijle aan de kant van 't water zitten de magere benen bengelend in de rivier en stil kouwend op een stukje wit drop waaryan hij dol veel hield.

Zo zat hij een poosje in stil gepeins, soms strak voor zich uitstarend of over 't water een libel volgend, die in zig-zag bewegingen heen en weer zweefde. Fijn glinsterde het diertje met de gazige vleugeltjes in de zon, als een licht etheries wezentje, te teer om aan te raken, alleen maar mooi, zo om er naar te kijken in z'n rustige doening.

De zonnestrallen wàren langzamerhand op hun volle kracht gekomen en beschenen met een zekere tartelende wellust 's heren Rozenstengels bol, die in al z'n gladheid begon te parelen van de felle hitte.

Bij 't baden n.l. placht hij immer z'n welverzorgde pruik aftezetten, evenals 's avonds wanneer hij ten bedde toog.

't Deed 'm goed zich hier te zitten blakeren in de zonnegloed. De warmte doorstroomde z'n magere lichaamsdelen; de witte huid nam een meer roze tint aan, en op enkele plekken begon zelfs een zachte prikkeling, die hem als een zoete kriebeling aan den lijve deed groeien in genot om 't geen de zon in z'n vleeslooslichaam nog vermocht te wekken. Dan liet hij zich kalm zakken, met de handen op de kant, steeds dieper tot hij z'n evenwicht verloor en de oever loslatend voorover plonsde in de rivier, die zoëven nog stil, tans in onrustige golving geraakte, een hoogopweldende kring om 't middelpunt van beweging vormend, die zich steeds meer uitstreekte in mindere welving tot het geheel verloor in de oneindige effenheid van 't water verderop.

Meneer Rozenstengel kwam weer boven, met neer.

Ingekomen boeken.

VIJF BRIEVEN AAN EEN ONVERSCHILLIGE.

Uitg.: Perscommissie, ingesteld door de Soc.-Dem. Arbeiders-Partij.

DENKEN EN DOEN.

John Ruskin. Bloemlezing uit z'n werken; door J. A. Eymers.

Uitg.: Dalmeyer's Blauwe boeken.

GROOTE DENKERS

door Julius De Boer. (Des Cartes).

Uitg.: Hollandia-drukkerij, Baarn.

TECHNISCH STUDENTEN TIJDSCHRIFT.

Uitg.: Technische Boekhandel en Drukkerij J. Waltman Jr.

Adresveranderingen.

D. W. van Dam, van Oranje Plantage 35 naar Voorstraat 9B.

Correspondentie.

Aan den heer C. Duizings.

In afwachting van het antwoord van Ds. Cramer blijft Uw inzending liggen.

Aan den heer M.

Uw gedicht is geschikt voor plaatsing. De Redactie zoekt U, haar Uw naam te melden. Uw inzending kan desgewenscht onder pseudoniem opgenomen worden.

Aan vriend Pelikaan.

Dito.

hangende snor en een proestend gezicht. Dan begon hij z'n bewegingen, kalm met de dunne stokkerige armen naar voren uitslaand, zodat z'n hele lichaam in strakke magerte aan de oppervlakte zichtbaar werd. En langzaam gleed hij in statige dijning door 't water; achter hem vormde zich een divergerende golving van weggestuwd water.

't Luste hem vandaag wat verder te gaan, dan z'n gewoonte was, want nimmer nog was 't hem zo wel te moede, zich gedragen te voelen op eigen kracht in de alom koele omgeving van 't frisse nat.

Hij vermoedde allerminst dat zoëven een man met jachtgeweer, gevolgd door een fikse Duitse-staande op de open plek waar z'n kleren lagen was aangekomen, zoekend naar de eigenaar van al die rijke stoffage.

Groot was dan ook de ontsteltenis toen Everaard op z'n rug terug-drijvend tot op die plek de grote jachttopziener Harebos ontwaarde, die daar bij z'n kostelijk eigendom de wacht hield. Hij zag de hond met z'n neus driftig rond-snuffelen in de klerenmassa, vermoedelijk geïnteresseerd bij 't zakje drop of 't kostelijk stukje zeep van Klaartje, dat er tussen verborgen lag. Er stond hem niet veel anders te doen dan maar schielik tegen de kant op te klauteren en zich in al z'n schande over te leveren aan die onverbiddelijke Nimrod, die hem niet zou sparen voor verdere onaangenaamheden.

De jachtman was reeds bezig z'n zakboekje te doorbladeren, vermoedelijk met 't doel om de nodige bijzonderheden voor een procesverbaal aan te tekenen.

Berichten en Mededeelingen.

SOC. DEM. STUDENTEN-CLUB.

Cursus: Hist. Materialisme. Voortzetting Dinsdag 7 Febr. te 8 uur in het Gebouw van het Nut van 't Algemeen.

Agenda.

DELFT.

Maandag 6 Febr. Schouwburg Stads Doelen. Het Rotterd. Tooneelgezelschap: „De Salon-Luitenant”; 8 uur.

DEN HAAG.

Vrijdag 3 Febr. Geb. v. K. en W. Dansavond van Cléo de Mérode; 8 uur.

Schouwburg. Ned. Tooneel: „Mensch en oppermensch”; 8 uur.

Zaterdag 4 Febr. Geb. v. K. en W. Zesde abonnementsconcert (Serie A), van het Concertgebouworkest, onder leiding van Willem Mengelberg; soliste Maria Freund (zang); 8 uur.

Schouwburg. Fransche Opera: „Les Armilles”, gevolgd door „La Navarraise”; 8 uur.

Zondag 5 Febr. Geb. v. K. en W. Frascati-Ensemble: „Zwijg, mijn hart”; 8 uur.

Maandag 6 Febr. Geb. v. K. en W. Edmunds Wiener Operette: „Die keusche Susanna”; 8 uur.

ROTTERDAM.

Vrijdag 3 Febr. Groote Schouwburg. Rotterd. Tooneelgez.: „Een Engel”; 8 uur.

Zaterdag 4 Febr. Groote Schouwburg. Gezelschap Prot & Zn.: „Zwijg, mijn hart”; 8 uur.

Zondag 5 Febr. Tivoli-Schouwburg. Concert-Vereeniging Wolff-Verheij: 4e populair Concert; 2½ uur.

Dinsdag 7 Febr. Groote Schouwburg. Rotterd. Tooneelgez.: „Een Engel”; 8 uur.

Nog efkens had Eefje gedacht door verstandelijk overwicht de man van z'n dwaas en roekeloos voornemen af te brengen, maar 't en zou niet helpen.

En 't schoot nu door z'n hoofd hoe straks alles bekend zou worden, in de stad waar iedereen hem kende als de nette meneer Rozenstengel; en hoe hij zou verschijnen voor de kantonrechter van Rinkel-Dinkel, die ambtshalve deze kiese zaak zou moeten beslechten. En dan zag hij z'n witte tanige huid opglanzen, een parodie op z'n goede naam; ongekleeed in de open vrije natuur, toegankelijk voor een ieder, in strijd met alle R.'se zedelijkheidsbegrippen.

Daar stond hij, bedremmeld en niettegenstaande de hitte van de naderende noen, rillend en bevend als een juffershondje. En het grote jachtbeest kwam naderbij, besnuffelde hem en lekte z'n magere kuiten waarvan 't water in straaltjes afdroop.

't Is genoeg, meneer Rozenstengel; men had van u allerminst een dergelijke vertoning verwacht, maar laat 't zo zijn, m'n tijd is kostbaar; zorg binnen enkele minuten toonbaar te zijn, opdat ge dan geredelijk naar stad kunt gaan. Laat dit u voldoende zijn”.

En de jachttopziener keerde zich om en vertrok met z'n hond, die in blijde opwinding voor 't komende tegen hem opsprong.

Meneer Rozenstengel kroop angstig naar z'n hoopje kleren en kleedde zich snel aan. Toen keerde hij in wanhopige vertwijfeling huiswaarts.

(Wordt vervolgd).